

hold, under hvilke samme foregik, og at der derfor ikke kunde tilkomme afbødes efterladte noget Krav efter Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898.

Den af Arbejderforsikringsraadet saaledes truffne Afgørelse blev af afbødes Enke, Kristiane Sørensen af Røge, i Henhold til Bestemmelsen i fornævnte Lovs § 16 indanket for Indenrigsministeriet, ligejom Murmester Neumann, der i Henhold til nyseævnte Lovs § 9 havde afgivet sit Ansvar efter samme til et af Ministeriet anerkendt Forsikringselskab, ligeledes anholdt om, at Raadets Afgørelse maatte blive forandret. Under 21de Januar d. A. statuerede imidlertid Indenrigsministeriet, at det maatte have sit Forblivende ved den af Raadet truffne Afgørelse.

Man har derefter modtaget hosfølgende Andragende fra afbødes fornævnte Enke, hvori hun gør gældende, at hun, der er 37 Aar gammel og lidende af Asthma, ikke er i Stand til ved sit Arbejde, Syning, at ernære sig og sine 5 Børn, af hvilke den ældste, en konfirmeret Datter, er svagelig og ikke kan undvære Understøttelse af hende, medens de fire andre Børn ere i en Alder af fra 7 til 1 Aar; til Hjælp ved sit Underhold har hun kun et Beløb af 304 Kr., der er Resten af en Sum, som er bleven indsamlet til hende mellem Beboerne i Røge i Anledning af hendes Mand's pludselige Død. Under Hensyn hertil har hun anholdt om, at der maa blive tilstaaet hende ekstraordinært en aarlig Understøttelse af Statskassen. Bemeldte hendes Andragende er anbefalet af Borgmesteren i Røge.

Som det fremgaar af de fornævnte i Sagen faldne Afgørelser har det ikke været muligt i det foreliggende Tilfælde at tilkende nogen Erstatning i Medfør af Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898, idet denne Lov bygger paa den individuelle Arbejdsgivers Ansvarlighed over for de af ham i hans Drift benyttede Arbejdere og saaledes ikke tillader at paalægge en Arbejdsgiver Ansvar, hvor en af ham beskæftiget Arbejder kommer til Stade eller tilfætter Livet under Forsøg paa at redde et Menneffe, der ikke arbejder paa samme Arbejdsplads, ja end ikke i hans Tjeneste. Det System, paa hvilket Loven af 1898 bygger, trækker for saa vidt nævrere Grænser for Tilkendelsen af Erstatning, end om Loven var grundet paa samtlige Arbejdsgivers kollektive Ansvarlighed over for de af dem beskæftigede Arbejdere, men det er formentlig erkendt, at Lovens System i det hele og store frembyder væsentlige Fordele. Ministeriet maa nu ogsaa finde overvejende Betænelighed, ved i noget væsentligere Omfang at lade Statskassen træde hjælpende til i Tilfælde hvor der ikke har kunnet paalægges vedkommende Arbejdsgiver noget Ansvar efter Lov af 7de Januar 1898, men man kan dog ikke andet end at erkende, at den Omstændighed, at heromhandlede afbøde har tilsat Livet under Forsøg paa at redde et andet Menneffes Liv, vil kunne yde Grund for Staten til at træde hjælpende til over for Enken i hendes Nød, og det saaledes, at der een Gang for alle tillægges hende som Understøttelse det samme Beløb, som vilde være tilfaldet hende, saafremt Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898 havde fundet Anvendelse i nærværende Tilfælde, nemlig, jfr. Lovens § 5 Nr. 3, en Pengesum, stor 3,200 Kr., samt 50 Kr. i Begravelshjælp eller i alt 3,250 Kr., og jeg tillader mig derfor at anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling af Forslaget til Finanslov for 1901—1902 paa mine Begne at ville stille følgende Vædringsforslag:

- Til § 26, II. A.: Som nyt Nummer tilføjes:

„Understøttelse til Enken efter Mursvend L. Chr. Sørensen af Røge,
Kristiane Sørensen ..... 3,250 Kr.“

L. Bramsen.

Udgifter.